

SVAŘOVÁNÍ A POŽÁRNÍ OCHRANA

Svařování je jednou z nejužívanějších technologií ve výstavbě, výrobě i při údržbě a opravách strojů a zařízení. Z hlediska technologie jde o způsob produktivní a velmi těžko nahraditelný. Z požárního hlediska se jedná o práci za použití otevřeného ohně nebo o práci s materiály zahřátými na tavnou teplotu.

Nejčastěji vznikají požáry od sváření v budovách a objektech ve výstavbě, v garážích a dílnách pro údržbu dopravních prostředků a ve výrobních budovách. Především v objektech ve výstavbě dochází k častému rozšíření požárů z toho důvodu, že zde nejsou žádná stavební omezení, která by tomuto rozšíření bránila.

Při sváření plamenem a řezání kyslíkem představuje značnou požární nebezpečí to, že dochází ke vznícení hořlavých látek nacházejících se v bezprostřední blízkosti plamene, případně ke vznícení od rozpálených materiálů. Nejčastější příčinou požárů při sváření elektrickým obloukem je propadávání žhavých okujů do prostorů pod místem sváření mezi snadno vznětlivé látky.

Posuzujeme-li příčiny vzniku požáru od sváření, zjistíme, že v mnoha případech dochází k porušení předpisů ať již vědomě nebo z nedbalosti. Setkáváme se však i s vyloženou neopatrností a lajdáctvím. Příčiny technického rázu v oblasti sváření se objevují již v mnohem menší míře.

K tomu, abychom případy vzniku požárů od sváření omezili, je nutné řádně dodržovat protipožární opatření předepsaná platnými právními předpisy. Především je třeba odstraňovat hořlavé látky z okruhu ohroženého svářečskými pracemi, případně ty, které nelze odstranit, je třeba přikrýt nehořlavým, tepelně izolujícím materiálem nebo je dostatečně navlhčit vodou. Velmi důležitým opatřením je utěsnění otvorů spojujících prostory, kde se svařuje s prostory umístěnými vedle nebo pod místem sváření. Dobrý technický stav a řádné provádění údržby svářecích zařízení patří mezi základní pravidla bezpečné práce.

Kromě uvedených skutečností ovlivňují bezpečnou práci při sváření i nedostatky lidského činitele. Sem patří neznalost pravidel bezpečné práce při sváření, která je způsobena nedostatečným proškolením pracovníků – svářečů. V některých případech není zajištěna dostatečná požární asistence, případně je nedostatek vhodných hasebních prostředků pro první zásah.

V neposlední řadě dochází k rozšíření požáru od sváření proto, že se neprovádí předepsaná kontrola pracovišť po skončení svářečských prací, hlavně v době mimopracovní.

Do oblasti sváření však můžeme zařadit i oblast tzv. sváření nekovových materiálů (plastů, lepenek a dalších nekovových materiálů). Rovněž v těchto případech se používá otevřený oheň. Jde především o plynové hořáky a benzínové pájky. I v těchto případech je nezbytné dodržovat právní předpisy a správně manipulovat s otevřeným ohněm. Při svařování nekovových materiálů je možnost vzniku požáru mnohonásobně vyšší než u sváření kovových materiálů, je to logické, neboť svařujeme v mnohých případech hořlavé materiály. Samostatnou kapitolou z této oblasti by mohli být pokrývači, kteří manipulují s hořlavými látkami – lepenkami, které svařují zejména plynovými hořáky. Zde stačí malá chvilka nepozornosti a pracně vystavený objekt je celý v plamenech. Na stavbách se rovněž používají roztavené živice, které slouží zejména jako hydroizolace. Nahřívání a manipulace s živicemi je rovněž nebezpečná a vyžaduje přísné dodržování požární bezpečnosti.

Požáry vzniklé od sváření představují každoročně značný podíl z celkového počtu požárů i z výše škod. Proto je třeba, abychom dobře znali povinnosti uložené k řádnému předcházení požárům od těchto příčin. Jen důkladnou znalostí předepsaných povinností a jejich důsledným dodržováním lze bilanci požárů od sváření příznivě ovlivnit.

Miloš Sobel
starosta městyse